

prav za prav Turek gospodar, ampak Anglež; toda ta ne prinaša tje blagostanja, ampak vedno večje zemljske in druge davke. Zaradi teh so se na nekaterih krajih začeli kmetje puntati.

Afrika. Moroški sultan, Mulej-Hasan, je umrl ali kakor nekateri poročajo, bil je umorjen dne 7. t. m. Vojaki so njegovega 16letnega sina Mulej-Abdel-Aziza proglasili za sultana. V Moroki je vedno dovolj nemirov, zlasti bodo še pa od zdaj. Zaradi te države še se pa utegnejo spreti Španija, Anglija in Francija.

Za poduk in kratek čas.

Otroška ljubezen Japoncev.

V letopisih japonskih beremo ta-le nenavadni vzgled sinovske ljubezni. Neka žena je postala udova s tremi dečki in je živela le od njih dela. Dasiravno znesek, za živež potrebni, ni bil velik, vendar delo mladeničev ni vedno zadostovalo. Pogled na ljubljeno mamico vdahnil jim je kaj čuden sklep.

Nedavno je bilo razglašeno, da bode tisti, ki izdā pravici tatū, dobil precej denarja za to. Bratje zato sklepejo, da se jeden od njih izdā za tatū, druga dva pa ga odvedeta k sodniku. Srečkajo, da bi zvedeli, kdo bo žrtva sinovske ljubezni, in srečka zadene najmlajšega, kateri se pusti zvezati in odvesti kot hudodelnik. Uradnik ga vpraša; on odgovori, da je kradel; zaprejo ga v ječo, in brata, ki sta ga pripeljala, prejmeta obljubljeni znesek denarja.

Ali tu se njiju srce omeči vsled bratove nevarnosti; posreči se jima priti v ječo in misleč, da ju nikdo ne vidi, brata jetnika nežno objemata in ga močita s solzami. Uradnik pa, kateri ju slučajno opazi, zapove jednemu svojih ljudij, da naj hiti za njima ter mu strogo ukaže, ju ne izgubiti iz očíj, dokler ne izve, kakó naj se razlaga ta čudoviti čin. Sluga natanko izpolni povelje in oznani, da je videl mladeniča vstopiti v hišo, se ji približal ter ju slisal pripovedovati mamicí, kar smo ravno brali, da je uboga žena po tem pripovedovanju začela britko jokati ter zapovedala svojima otrokoma vrniti prejete denarje, da rajši umrje gladú, nego da bi si življenje ohranila za ceno svojega dragega sina.

Uradnik, ki skoro ni mogel razumeti tega čudeža sinovskega spoštovanja, pokliče takoj jetnika k sebi, ga iznova izprašuje radi namišljene tatvine, celó preti mu z najkrutejšo kaznijo; toda mladenič popolnoma prevzet nežne ljubezni do mamicé, ostane pri svoji krivdi.

»Oh! to pa je preveč«, reče mu uradnik, objemši ga, »pridni otrok, tvoje ravnanje napolnjuje me z začudenjem«.

Takoj sporoči o tem cesarju, kateri je občudoval njih tako junaško nagnjenje do mamicé, želel videti te tri brate, vsprejel je ljubeznivo ter mlajšemu odkazal precejšen dohodek, druga dva pa lepo obdaril.

Po »Velehradu«.

Smešnica. Oggerski plemenitaš je bil v gostih pri nekem nemškem grofu. Ker so se služabniki dolgo časa menili o neki svinji vpríčo plemenitaša, vpraša ta: »Kaj pa pomeni beseda svinja? Ta beseda mi je popolnoma neznana«. Šegav služabnik hitro odgovori: »Beseda svinja pomeni sreča«. »Dobro, reče plemenitaš, zopet znam jedno lepo besedo«. — Večer je bil pri grofu ples. Ko ples mine, vpraša grof svojega oggerskega gosta: »Ali ste kaj pesali z mojo hčerjo, mlado grofinjo?« Plemenitaš odgovori s trdim naglasom: »Te svinje danes ni-
mal«.

Razne stvari.

(Pogreb preč. stolnega dekana), prelata Franja Kosarja se je vršil danes 14. junija, izvanredno slovesno. Ob 1/2 11. uri dopoldne se je truplo prepeljalo iz južnega kolodvora v prestolnico, in nato je bila črna slovesna maša. Popoldne ob 3. uri so bile v prěstolnici mrtvaške molitve. Slovo so ganljivo govorili sami milostivi knezoškof, ki so potem tudi vodili sprevod na mestno pokopališče. ČČ. gg. duhovnikov iz vseh krajev skotije je bilo blizu sto, ljudstva pa na tisoče.

(Slovensko društvo) skliče kmalu shod zaupnih narodnih mož v Celje in zatem več ljudskih shodov v zadevi celjske gimnazije, javnih napisov in novih davčnih predlogov. Predsedništvo.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Čč. gg. duhovniki na dekanjski konferenciji v Ptujju so darovali družbi sv. Cirila in Metoda 20 kron. Živeli!

(Huda ura), da take nihče ne pomni, bila je danes teden v jutro ob 1/2 7. uri na Dunaju. Gosta, kakor golobja jajca debela toča je šla četrť ure. Pobila je nad milijon šip, po vrtilih in sprehajališčih je napravila strašno škodo. Tudi je v tej nevihti našlo smrt nekaj ljudij. Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

(Nadzorovanje.) Pretekli ponedeljek se je popoldne mudil v Mariboru c. kr. namestuik baron Kübeck in nadzoroval tukajšnje urade.

(Skušnja iz štajarske zgodovine) se je vpríčo g. viť. pl. Schreinerja iz Gradca vršila na Mariborski gimnaziji dne 9. t. m. in so se je udežili le dijaki slovenske narodnosti in sicer četrťsolci: Kociper Rud., Kolar Janez, Kranje Andrej, Meža Miha, Polovič Janez, Pupaher Fr., Rojko Jože, Skvarč Jože ter Vraber Maks, in ta-le iz slov. oddelka je dobil prvo darilo, drugi pa lepe nagrade.

(Bela žena.) Dne 7. junija so naglo umrli v Ljubljani brat prevzvišenega ljubljanskega knezoškofa, viť. g. Anton Missia, vpokojeni župnik in zlatomašnik. Naj počivajo v miru!

(Razpisana je služba) diurnista slovenščine zmožnega pri okr. sodišču v Mariboru d. D. b. Mesečna plača znaša 30 fl. Prošnje istotam.

(Nesreča na železnici.) Med postajama Poreče in Vrba na Koroškem sta o nevihti 12. t. m. trečila dva tovorna vlaka drug na drugega. Šest vagonov je popolnoma zdobljenih in dva železničarja precej ranjena. Proga je bila tako poškodovana, da ni bilo moči po njej voziti.

(Krava brez gospodarja.) Ko je Fr. Habjanič iz Brezule dne 4. t. m. šel z Mariborskega sejma domov, priletela je k njemu v Teznah nepoznana krava ter šla za njim do doma. Krava je 120 cm visoka, starikava, pšenične barve in ima na zadnji levi nogi gobi enak otok.

(Pošta v Ločah.) Pismo je nekomu na to pošto došlo 29. grudna l. l. Večkrat je o njem vprašat hodil, ali še le 6. maja je ono pismo dobil v roke. Tudi slov. časniki baje na tej pošto po dva, tri dni zaostajajo. Ali je v Ločah polž poštar?

(Sneg) je šel pe Kranjskih planinah dne 12. t. m. Na Gorenjskem je od Bele peči do Jesenic celo po dolini sneg naletaval med dežjem. Bog nam daj lepega in toplega vremena!

(Nesreča.) Dne 5. t. m. je v Založah blizu Polzele posestnik Lukež Kotnik v prazni sod, v katerem je poprej bil špirit, vrgel goreče žveplenke. Sod se užge in razletel. Kos soda zadene Kotnika v čelo, in za dve uri je bil revež mrtev.